

dag. Når vi taler om den globale ulighed, tror jeg sådan set, at De Radikale og vi ofte står sammen om et krav om at hæve ulandsbistanden. Så langt, så godt. Men jeg ville synes, det var interessant at høre, hvad Det Radikale Venstre vil herhjemme.

Nu kan vi ikke få et svar omkring kontanthjælpen, fair nok, det er så konkret, men lad os da så tage fat omkring Velfærdskommissionen. Det scenarie, som hr. Morten Helveg Petersen ridser op, er jo rigtigt, men det er altså i en situation, hvor privatforbruget stiger med 120 pct., at der er behov for, at skatten skal stige og der skal flere penge i kassen for at betale for flere ældre på færre hænder.

Det er i en situation, hvor privatforbruget stiger med 120 pct. Vi går altså fra fire fjernsyn til otte. Hvad skal der ske med omfordelingen i samfundet på det tidspunkt? Skal der bare skæres i efterlønnen og skæres i velfærdsordninger, eller har man tænkt sig, at f.eks. folk på kontanthjælp i den givne situation skal have flere penge mellem hænderne? Der må være sådan en eller anden ideologisk linje, vi i det mindste kan få kendskab til nu, hvor hr. Morten Helveg Petersen ikke vil forholde sig til det konkrete.

(Kort bemærkning).

**Morten Helveg Petersen (RV):**

Jeg synes egentlig, jeg sagde, at vi er åbne over for at diskutere, hvis der er uhensigtsmæssigheder i de aftaler, vi har indgået. Det synes jeg da er sådan at forholde sig til det.

Må jeg så sige i øvrigt, at et af de forslag, vi kommer med, er afskaffelse af starthjælpen. Det er da om noget et område, der har indført ulighed i det danske samfund. Den vil vi gerne afskaffe. Hvorfor? Fordi den er noget, der fremmer uligheden.

Må jeg så i øvrigt sige, hvad jeg også sagde i min tale, at vores skatteforslag skaber op mod 50.000 ekstra arbejdspladser, og det at give flere mennesker en mulighed for tilknytning til arbejdsmarkedet er da også en form for socialpolitik, der også vil noget. Så jeg synes, der er masser af ting i vores udspil, som falder fint i tråd med at have en profil på det her område, der siger, at flere mennesker skal have en mulighed for tilknytning til arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

**Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):**

Altså uhensigtsmæssigheder! Når man tager 1.000 kr. om måneden fra de fattigste familier i

Danmark, nemlig dem, hvor både mor og far er på kontanthjælp, så kan det ikke komme som en overraskelse for nogen, at de familier bliver fattigere. Det ligger næsten i sagens natur. Så jeg kan ikke rigtig forstå, hvori uhensigtsmæssigheden ligger. Det, der er uhensigtsmæssigt, er, at Det Radikale Venstre mener, der kommer flere arbejdspladser af, at man svinger pisken over de arbejdsløse, altså, at man tror, at det er sådan, at det er de arbejdsløses egen skyld, at de er arbejdsløse. Det mener jeg sådan set er uhensigtsmæssigheden i det forlig, men det er jo selvfølgelig en ideologisk betragtning. Det kan være lidt svært at komme lidt længere i den debat, kan jeg forstå på det hele.

Jeg synes jo, det er rigtig fint, og jeg synes, det er den rigtige vej, og jeg synes, De Radikale rammer hovedet på sømmet, når man går ind og siger, der skal skabes flere arbejdspladser. Fint nok. Jeg kunne godt tænke mig at diskutere, hvad der skal ske med dem, der ikke kommer i arbejde, selv om der kommer 50.000 flere arbejdspladser. Når privatforbruget stiger med 120 pct. i samfundet generelt, mener Det Radikale Venstre så, at man skal gå ind og bruge flere offentlige midler på de folk, der stadig bliver holdt udenfor, eller skal man fortsat skære i kontanthjælpen, som det har været linjen hidtil?

(Kort bemærkning).

**Morten Helveg Petersen (RV):**

Nu blev jeg spurgt af en anden fra Enhedslisten omkring uhensigtsmæssigheder i en given ting, og det forsøgte jeg at svare på. Men lad mig sige, at det her med at give mulighed for, at flere får en tilknytning til arbejdsmarkedet, betragter vi som helt fundamentalt i de kommende år, og det skulle jo gerne være med til at bekæmpe nogle af de uligheder, som vi i øvrigt snakker om her. Det er sådan set helt afgørende, fordi det er hovedudfordringen i de kommende år: ikke at dele flere gaver ud eller give flere valgløfter, men at skabe en mulighed for, at flere mennesker får en varig tilknytning til arbejdsmarkedet. Og det synes vi faktisk er noget af det mest sociale, man overhovedet kan gøre.

(Kort bemærkning).

**Christian Wedell-Neergaard (KF):**

»Hvis vi havde 90 mandater ...« Det er jo sagt med et smil på læben og en ræv bag øret, og det er sådan set meget sympatisk.

Hvis man går lidt længere ned, så er der jo spørgsmålet om 2010-planen og den lidt længere